

In qua pugna multi decubuerunt, quamplurimi vulnere perstringuntur; Sforciani erupta prædā inflammati, numero plures, auxilio peditum, quos habebant quamplurimos, paucorum Bracchianorum viētores extiterunt, & vendicatam prædam ad Annibalem detulere, et si nonnulli collecti hostem usque ad præsidia castrorum Annibalis insequerentur; sed cūm nihil ageant, ad Scipionem, qui per aliam quandam viam ad eos superandos, qui Navili amnis vadum servabant, profectus erat, pedetentim redierunt. In hac pugna duo & decem ex Sforcianis militibus capti sunt cum Johanne Francisco de Balneo Præfecto, militari. Ex Bracchianis autem capti sex cum duobus militaribus Præfeti Angelo Dirutano, & Marucho, viris quidem egregiis; sed ex Sforcianis quamplurimi pedites, & sagittarii capti sunt, quibus hastis, & scorpionibus spoliatis ad eorum Castra remissi sunt.

Pridie Kal. Septembbris ignis consultò, & ex industria jactus in Annibalis castra detimenti plurimum attulit; exustis equis, & armis plurimorum militum, qui vix nudi igneam pestem evadere potuerunt.

Eodem die Petrus Brunorius, qui olim in agro Picenti ab Annibile ad divum Alfonsum Regem transierat, moxque ab eius maiestate suspicions, vel criminis causā pocius, ut Rex ipse ajebant, captus, nunc verò post annum undecimum Venetorum precibus liberatus, collectis mille, & quingentis peditibus contra Annibalem stipendio Venetorum venit; qui cūm esset in conspectu Scipionis flexus Imperatorem salutavit; cui Scipio: gaudeo, inquit, Brunori, te salutum advenisse, at illi nihil respondens anulus è dīgōtō cedidit, quod ego in bonum augurium non accepi; more enim majorum, aut status aut honoris amissionem portendebat; sed cum magno Venetorum favore pro veteribus factis, & claris quidem, sub Annibale Exercitum auxit, quamvis factus sit senior, alteroque latere debilitatus, ac luscus foret; cui hic comes Bona venit. Bona inquam femina incredibilis, quam jure Viraginem appellari decet, quandoquidem pharetram in humeris gestet, cornu sinistrā, sagittas dexterā, ac coturnos in plantis gerat. Ea est matrona antiqua, parva corpore, consumpta macie & colore fusco; hanc cassida in capite gestantem operæ pretium est cernere; hæc tam sincera est erga virum fide: ut meltociens Oceanum transaverit amici sui videndi, ac liberandi graciā.

Kalendis Septembribus literæ delatae sunt ad Legatos: Pojanum in Tultia Oppidum, quod ad Aragonum, & Siciliæ Regem confugiens defecerat ab Imperio Florentinorum. Don Ferdinando Regis Filio præstanti animo, incredibilique ingenio, ac virtute adolescenti, nuper Exercitum morbi causā reflectente, parvi temporis obsidione ab Alexandro Sforcia, Annibalis Fratre, ac Duce ut magnaimo, ita rei militaris scientia peritissimo, captum, ac direptum esse; et si in ejus prædio essent (ut fama era) pedes tricenti, & equites quadrungenti perstrenuorum quidem militum, quos omnes militari consuetudine liberavit.

Hisdem diebus vulgo serebatur, in Annibalis auxilium venturum in Italiam Renatum Duce ex Francorum Regum sanguine, quem jure tituli Siciliæ Regem appellabant, paulatimque crevit rumor, illum Sabaudiæ montes penetrasse. Apud UrbeM Hastam aliquot dies

A commoratum, deinde Alexandriam pervenisse, ibique diligenter quærere vel sanguinis, vel amicitiæ causâ Gulielmum Duce Monferrarii Marchionis Fratrem, Annibali conciliare, qui crudeli odio ab illo Imperatore dissentiebat.

Eodem die duo Ungari natione, alter ex equestri ordine, alter miles humili parente natus, hasta, ense, ac clava duello certaverunt. Ignobilis vietus, qui potenti veniam nobili accepta injuriā non dederat.

Septimo Idus Septembbris nonnulli ex Venetis equitibus, ignorante Scipione, pabulatoribus suis præsidia præstabant. Hos invadere Sforciani, atque etiam circumvenire adeò, ut ab illis tanquam certantibus facile superarentur. In ea pugna tres equites ex Sforcianis capti sunt. Ex Venetis autem, quos Gatticos vocant, equi Pabulatorum quinguaginta, milites octo, cæsi verò duo; sed id evénit ex militum inobedientia, qui statuta ab Imperatore præsidia non secessant, ac sua sponte sibi faciunt, sibique ipsi fidunt, nullo ordine reservato; sed nihil est, quod citius puniatur, quam inobedientia militum. Hic ego Scipionem plusquam alibi ob inobedientiam commotum vidi; quod nisi mitis, clementisque illi natura foret, forsan præsidii principes eo die securi jure perculsisset.

Cum Polonus Scipioni suaderet pridie Idus Septembbris, ut ejus equitatui succenturaretur, quem ad cancellos usque Castrorum Annibalis magnam bovum prædam acquisitus paraverat. Impetravit quod voluit ab Imperatore suavissimo; quam quidem ob rem postquam primi equites excurrerant cum præda bovum, & equorum pabulantum ne parva quidem revertentur; Equitatum hunc præfenerant Sforciani, Bracchianos redeentes per insidas intercipiunt in vallis, aditibus, & ostiis, unde nullo pacto salvi esse poterant. Principio deferunt prædam ingenti industria, & sudore partam Bracchiani, ut possint cum hoste finē impedimento dimicare; sed propter viarum angustias, & locorum iniquitatem, licet fortiter, tamen infeliciter pugnaverunt; duo enim Polono equi occisi sunt. Angelus Politbethis hostium manus mirificè evasit, & quamplurimos virtute sua ab hostibus liberavit; Mathucellus ab hoste circumventus vulneratus equo viriliter hostium manus effugit; Marianus de Sancto Severino, miles alioquin perstrenuus, hic infelix, dum socios deserit cum octo ex militibus Bracchianis captus est. Hunc olim transfugam confessim laqueo Annibal tufpendit; quod factum tulit Scipio molestissime, & Chechum ex Hetruria, quem incompedibus habebat, illico cruci affigi fecit; sed Marianus eo die male libenter arma sumperferat: in somnis enim superiori nocte accepserat, se laqueo sumpsum. Quod somnum omnes parvi faciendum persuasimus.

D Interre Oratores ex Renato Duce ad Annibalem veniunt, quorum secreta ignorabantur. Sed fama eò venisse, ut signifarent, Gulielmum Duce Monferrarii Marchionis germanum cum Annibale nonnullis conditionibus reservandis persuasione ejus convenisse. Quinto Renatum Duce referebant Gaidum brevi ad Annibalem venturum.

Sexto decimo Kal. Octobrias Ludovicus Malvecius Præfetus quidem militaris perstrenuus cum Marrucho Præfecto Bracchiano, & Pazalica clarissimo peditum Chyliarcha accepta ab Imperatore venia commeatus, & supple-

menta